Χρῆστον Παπασταῦρον
Πειραιῶς 27 (Κ)

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ἔτος ἱδρύσ. 1934—Περίοδος Γ' Ἀριθ. φύλλου 302)297	Ἰδιοκτήτης—Διευθυντὴς ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ	Ἡγουμενίτσα Δευτέρα 8 Ἀπριλίου 1957	Τιμὴ φύλλου δραχμ. 1.—

Ἱστορικὰ Σημειώματα

ΠΑΝΔΟΣΙΑ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΟΥ κ. Κ. ΑΘ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

Μία ἀπό τάς ἀρχαίας πόλεις τῆς Ἠπείρου καί ἐπί πολύ διάστημα πρωτεύουσα αὐτῆς. Ἐξ' οὗ ἐκεῖ βασιλεύς Πύρρος μετέφερε τὴν ἕδραν του εἰς Ἀμβρακίαν

Πιθανῶς κατεστράφη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὰς ὀρδὰς τοῦ Αἰμιλίου Παύλου τὸ 167 π.Χ., ὅπως κατεστράφησαν τότε καὶ ἄλλαι πόλεις τῆς Θεσπρωτίας Ἐξωθι τῆς Παραμυθίας, εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου περίπου, εἰς θέσιν «Λιμπόνι» εὑρέθη κατόπιν τυχαίας ἀνασκαφῆς στήλη ἀναγράφουσα ὅτι ἐκεῖ ἦτο ἡ πόλις Φωτικὴ ἣν κατέστρεψεν ὁ Αἰμίλιος Παῦλος. Πολύ πιθανὸν ὅμως ἡ στήλη αὐτὴ μέ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου νὰ μετεφέρθη καὶ ἀλλαχόθεν ἐκεῖ.

Ὅλα εἶναι πιθανὰ καὶ ἐνδεχόμενα εἰς τὴν πολυπαθῆ ἱστορίαν τῆς πατρίδος μας. Μόνον ἂν ἀντηχήση καὶ ἐδῶ ἡ σκαπάνη θά φέρη εἰς φῶς καὶ θὰ ξεθάψη πολλὰ μυστικὰ τῆς ἐνδόξου αὐτῆς χώρας, «γυίης Θεσπρωτῶν τε καὶ Ἠπείρεο» καὶ θὰ φανῆ εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν αἴγλην καὶ λαμπρότητα τό μεγαλεῖον καὶ ἡ δόξα τῆς Πατρίδος μας καὶ τῆς προγονικῆς μας εὐκλείας ἡ αἰγλήεσσα λάμψις.

Ἡ Πανδοσία κατὰ τὸν Μελέτιον ἦτο ἡ Παλαιοβενετία.

Ἀπαιτᾶται ὅμως ὁ γεωγράφος Μελέτιος, λέγει ὁ Ἀραβαντινὸς, ὅτι ἡ Πανδοσία ἦτο ἡ Παλαιοβενετία. Κατὰ τὸν Ἀραβαντινὸν ἡ Πανδοσία ἡ ἕδρα αὐτὴ τῶν Βασιλέων τῆς Ἠπείρου ἔκειτο ὅπου καὶ σήμερον σώζονται κυκλώπια καὶ περικαλλῆ καὶ μεγαλοπρεπέστατα ἐρείπια, δηλαδὴ μεταξύ τῶν Κοινοτήτων Κορβουναρίου καὶ Σεβαστοῦ καὶ Τουρκοπαλούκου τῆς ἐπαρχίας Παραμυθίας, κατὰ τὸν Παναγιωτίδην μεταξύ Ζελεσοῦ (Ξηρολόφου), Σεβαστοῦ καὶ Παγκρατίου καὶ κατὰ τὸν Γιάγκαν ἡ Πανδοσία ἦτο ὅπου τό σημερινὸν Καστρί Φαναρίου καὶ ὅτι τὰ ἐρείπια εἰς τὰ ὁποῖα τοποθετεῖ ὁ Ἀραβαντινὸς τὴν Πανδοσίαν ἦ ὁ τὸ Ὀμφάλιον ἦ ἡ Βατία

Ὁ Γιάγκας ὅμως δέν ἔχει δίκαιον, διότι εἰς τὰ ἐρείπια αὐτά, ἐξικνούμενα εἰς δύο ὡρῶν μήκους διάστημα ἔπρεπε νὰ ἦτο μία μεγάλη πόλις καὶ τοιαύτη πόλις μόνον ἡ Πανδοσία ἦτο καὶ μόνον αὐτὴ ὡς πρωτεύουσα ἠδύνατο νὰ λάβη τοιαύτην ἔκτασιν καὶ ἀνάπτυξιν.

Ὁ Ἀραβαντινὸς τὴν γνώμην του στηρίζει εἰς τὸν Στράβωνα.

» «...ἐγγύς δέ τῆς Κιχύρου (Κίχυρος ἐκλήθη μεταγενεστέρως ἡ Ἔφυρα, πρωτεύουσα τῆς Ἐλαιάτιδος — ἡ Ἔφυρα πρωτεύουσα καὶ αὐτὴ ἐφ' ἱκανὸν τῶν βασιλέων τῆς Θεσπρωτίας καὶ τῆς Ἠπείρου θάμᾶς ἀπασχολήση εἰς ἄλλο ἄρθρον μας—) πολίχνιον (κεῖται), γράφει ὁ Στράβων, » Βουχαίτιον (Ρινιάσσα) Κασσιωπαίων, μικρὸν ὑπέρ » τῆς θαλάττης ὂν καὶ Ἡλατρία (Καστρὶ Φαναρίου » κατὰ τὸν Ἀραβαντινὸν) καὶ » Πανδοσία καὶ Βατίαι (Μπεσιερέ) ἐν Μεσογαίᾳ, καθήκει δ' αὐτῶν ἡ χώρα μέχρι » τοῦ κόλπου (τοῦ Γλυκέως)»

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐρείπια τῆς Πανδοσίας ἀπέχουσιν ἀπὸ τὴν θάλασσαν 4 περίπου ὥρας καὶ ἀπὸ τὴν Κίχυρον σχεδὸν τὸ ἴδιον, ἐνῶ ἡ Παλαιοβενετία ἀπέχει ἀπὸ τὸν κόλπον τοῦ Γλυκέως μιᾶς ἡμέρας δρόμον καὶ πλέον. Καὶ εἰς τὴν ἀπόστασιν αὐτὴν στηρίζει τὴν γνώμην του ὁ Ἀραβαντινὸς ὅτι ὁ γεωγράφος Μελέτιος ἀποτᾶται γράφων, ὅτι ἡ Παλαιοβενετία ἀντικατέστησε τὴν Πανδοσίαν. περί

Εἰς τὴν Πανδοσίαν λαμβάνουσι τινες καὶ τὰ πελασγικὰ τείχη τῆς Βέλιανης, τὰ ὁποῖα θεωροῦν ὡς φρούριον καὶ ἀκρόπολιν τῆς Πανδοσίας. Εἰς δέ τὴν ἀκρόπολιν ταύτην ἐνεκλείετο ὁλόκληρος πόλις κατά τὴν ἀρχαιότητα Ὁ Ἀραβαντινὸς φρονεῖ ὅτι ἦτο ἡ πόλις Μήλια, ὁ δέ Ἀγγλος Λήεν δέχεται, ὅτι κατώκουν εἰς αὐτὴν οἱ Ἕλληνοι Ὡς γνωστόν ἡ Βέλλιανη ἀπέχει ἀπὸ τὴν Παραμυθίαν δύο ὥρας.

Τὰ πελασγικὰ τείχη τῆς Βέλλιανης εὑρίσκονται εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος, εἰς ὅ καὶ τὸ φρούριον Παραμυθίας.

Τὰ τείχη ταῦτα περικλείουσιν ἱκανὴν ἔκτασιν. Κατὰ τὸν Παναγιωτίδην ἡ γνώμη καὶ τοῦ Ἀραβαντινοῦ καὶ τοῦ Λήεν δέν ἔχονται ὑποστάσεως καὶ ὅτι δέον νὰ ἀναζητήσωμεν ἐνταῦθα τὰς τοῦ Στράβωνος πόλεις Κατὰ τὸν Παν. τὸ φρούριον τοῦτο ἀπετέλει ἓν σύνολον μετὰ τῶν ἀπέναντι ἐρειπίων τῆς Πανδοσίας ἐν Ζελεσῷ (σημερ. Ξηρολόφῳ) Σεβαστῷ, τῶν μίαν μόλις ὥραν ἀπεχόντων καὶ διὰ τῆς πεδιάδος χωριζομένων, πεδιάδος ἔνθα ἔστιν ὅτε εὕρηνται καὶ τάφοι ὡς ἐν συνεχείᾳ τινὶ καὶ ἂν κατὰ ταῦτα πράγματι ἡ Πανδοσία ἔκειτο ἐν Ζελεσῷ κ.λ.π., καὶ τὸ φρούριον τῆς Βέλιανης εἰς τὴν ὀνομαστὴν πόλιν Πανδοσίαν, τὴν χρησιμεύσασαν ὡς ἕδραν τῶν βασιλέων τῆς Ἠπείρου ἀνῆκεν.

Κατὰ δέ τὸν ἱστοριοδίφην Α. Σαμοθράκην ἡ Πανδοσία ἦτο πόλις τῆς Θεσπρωτικῆς Κασσωπίας ἐν Ἠπείρῳ, κειμένη ἐπί τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ, ἀποικία Ἠλείων. Κατέλαβεν αὐτὴν, ὡς καὶ τὴν Ἐλάτειαν καὶ τό Βουχέτιον Φίλιππος ὁ Μακεδών τὸ 342 π.Χ. καὶ παρεχώρησεν αὐτὴν εἰς τὸν γυναικάδελφόν του Ἀλέξανδρον τὸν Μολοσσόν, βασιλέα τῆς Ἠπείρου (Δημοσθ Περὶ Ἀλσιν. 32). Σώζονται καὶ χαλκᾶ νομίσματα τῆς Πανδοσίας τῶν ἐτῶν 238—168 π.Χ. παριστῶντα τὴν Πανδοσί-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2 Σελίδαν]

ΕΜΜΕΤΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Η ΖΩΗ ΣΤΟ ΦΙΛΙΑΤΙ

Ζοῦν στὸν Παράδεισο οἱ μισοί κι' οἱ ρέστοι ζοῦν στόν Ἅδη
Τὸ φῶς εἰς τὸν Παράδεισο
Στὸν Ἅδη τό σκοτάδι.

Καὶ νά καὶ τ' Ἀγγελόπουλου τ' ἀνάποδο καὶ τὸ κακό:
Στὸ Δυτικὸ δίνει τό [φῶς,
σκοτάδι... στ' Ἀνατολικό!

***

ΠΟΙΝΗ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην)

Καὶ στό χωριό τό ἑλληνικό
Ἐδῶ θά βρῆς ἁμάρτωλή.
Τὴν καμαρώνει τὸ ΕΑΜ.
Τὸ ΕΔΕΣ τήν πυροβολεῖ.

Κι' ὁ Δυτικὸς πολιτισμὸς συμβιβασμούς δέν κανει.
Ἡ μίς Παρθένα ἡμαρτησε;
Ὀφείλει νὰ πεθάνη.

Ο κ. ΤΑΜΒΑΚΟΣ

Η ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ, 28 [Τοῦ ἀν)τοῦ μας].— Ἡ Παραμυθιὰ χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐκπροσώπου μας ἐν τῇ Κυβερνήσει Ὑπουργοῦ Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Νικ. Ἀθανασίου ἔχει ἐπιτύχει πιστώσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν κάτωθι ἱδρυμάτων:

1) Μονίμους ἐγκαταστάσεις Παιδικῶν κατασκηνώσεων τοῦ Ὑπουργ. Παιδείας.

2) Ὑγειονομικὸν σταθμὸν 6 κλινῶν.

3) Κτηνιατρικὸν Σταθμὸν καὶ 4) Παιδικὸν Σταθμὸν.

Ἡ λειτουργία τῶν ἀνωτέρω ὑπηρεσιῶν εἶναι φυσικὸν ὅτι θὰ ἐνισχύση τὴν Οἰκονομίαν τοῦ Τόπου καὶ θὰ προσδώση μίαν αἴγλην στὴν πάλαι ποτέ ἀνθοῦσαν πόλιν μας

Ἀπό τότε ὅμως πού ἔχει γίνει ἡ ἀγγελία τῶν πιστώσεων ἔχει περάσει ἀρκετὸς χρόνος χωρὶς οὐδὲν ἐκ τῶν ἱδρυμάτων τούτων ν' ἀρχίση λειτουργοῦν.

Παιδικαὶ κατασκηνώσεις.

Αἱ πληροφορίαι τῶν τοιούτων διὰ μέν τὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις λέγουν ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀναγκαιοῦντος δρόμου μέχρι τῆς τοποθεσίας πού θὰ γίνουν αἱ ἐγκαταστάσεις ἀπαιτοῦν τὸ ποσὸν τῶν 250 χιλ. δραχμῶν καὶ ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ διαθέση ὁ Δῆμος

Ἔτσι τό ἔργον τοῦτο μένει ὑπὸ αἵρεσιν, ἐφ' ὅσον δέν ἀποφασισθῇ ἡ ἀλλαγή τῆς τοποθετήσεως εἰς ἄλλο σημεῖον τῆς πόλεως πού θ' ἀπαιτήση μικρὰν δαπάνην δυναμένην νὰ διατεθῇ ἀπό τόν Δῆμον.

Τοποθεσία ἐξ ἴσου κατάλληλος καὶ μέ περισσότερα πλεονεκτήματα εἶναι ὅπως ἔγραψεν ἡ στήλη αὐτὴ καὶ ἄλλοτε, ὁ χῶρος ἐπάνω ἀπὸ τὸν λόγγον Μετήμερι.

Τοποθεσία μέ θέα ἀπέραντον, πλησίον τῆς πόλεως καὶ

[Συνέχεια εἰς τὴν 2 σελίδα]

ΦΥΓΗ ΚΑΙ ΘΕΣΙΘΗΡΙΑ

Μιὰ ἀπ' τὰς μεγαλυτέρας κοινωνικὰς πληγὰς τῶν τελευταίων χρόνων εἶναι ἀνομοιόμορφη ἡ ἀίσθημα τῆς φυγῆς καὶ τῆς θεσιθηρίας πού ἔχει καταλάβει τὸ πλεῖστον τῶν νέων μας. Οἱ δύο αὐτές ροπές, πού ἀκολουθοῦν οἱ νέοι, τῆς φυγῆς στό ἐξωτερικό ἤ τῆς ἀποκτήσεως μιᾶς ὁποιασδήποτε θέσεως ἐγκυμονεῖ πολλούς κινδύνους δι' αὐτήν ταύτην τήν ὑπόστασιν τοῦ Κράτους.

Ἔχουν γραφεῖ ἀρκετά διά τήν μάστιγα αὐτή ἀλλά φεῦ ἠκούσθησαν ὡσάν «φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ» ὄχι μόνο τό κακό δέν περιορίσθη ἀλλά αὐξάνεται συνεχῶς. Ὡς προκύπτει ἀπ' τά στοιχεῖα τῆς Νομαρχίας Θεσπρωτίας μόνο ἀπ' τόν νομό μας 500 νέοι ἔλαβον διαβατήριο τροῖς τελευταίους μῆνες διά τὸ ἐξωτερικό καὶ κυρίως γιά τ' ἀνθρακωρυχεῖα τοῦ Βελγίου. Ρίχνοντας δέ μιά ματιά στούς ὑποψηφίους γιά μιά θέση γραφέως ἤ κλητῆρος θά δοῦμε ὅτι ὁ ἀριθμός τους ὑπερβαίνει τούς 100.

Οἱ δύο αὐτοί ἀριθμοί δείχνουν ἐκφραστικὰ τὴν αἴσθησι τῆς κρίσεως σ' ἕνα τόπο. Καὶ οἱ μέν ζητοῦντες τὴν φυγὴ εἶναι τὰ ἐργατικά ἀγροτικά χέρια πού δέν ζητήσαν τίποτε παράλογον, δέν ζήτησαν ἐλεημοσύνη ἤ ἐπιδόματα ἀνεργίας, ἀλλά δουλειά, ἕνα φτωχό μερόκαματο, καὶ ἐφ ὅσον δέν τό βρῆκαν, κάτω ἀπ' τόν γαλανό οὐρανό τῆς πατρίδος, πηγαίνουν νά τό βροῦν 2.000 μέτρα ὑπό τήν γῆ τοῦ Βελγίου. Οἱ ἄλλοι εἶναι οἱ θεσιθηρίαι. Ξεκίνησαν ἀπ' τό χωριό τους, τὸ πλεῖστον ἀπ' ἀγροτικὲς οἰκογένειες γιά μόρφωση. Μιὰ μόρφωση πού δέν θέλουν νά ἔχη καμμιὰ σχέση μέ τὴν γεωργία. Τελειώνουν τὸ Γυμνάσιο καὶ ἴσως δίνουν ἐξετάσεις καὶ γιὰ πάρα πάνω Σ ενά ὅμως τά περιθώρια τῆς ἐπιτυχίας καὶ ἡ ἀπαγορευτικὴ εὔκολη. Ποιός θυμήθηκε τότε τὸ χωριό, τό χωράφι; Κανείς.. Ὅλοι ἀγωνίζονται γιά μιὰ θέση ἐνῶ ἡ γῆ τούς δίνει τόσες δυνατότητες δημιουργίας. Τό ἄπαντον τῶν ὀνείρων των εἶναι νὰ γίνουν βιδίτσα στὴν παγερὴ μηχανὴ τοῦ ὑπαλλισμοῦ. Βλέπουν τὴς θυρίδα τοῦ Δημοσίου ταμίου σάν τὴν μόνη σανίδα σωτηρίας.

Ὀξύτατον τὸ πρόβλημα καὶ πρέπει ν' ἀπασχολήση σοβαρῶς τούς κυβερνῶντας. Πρέπει ἀμέσως νὰ δημιουργηθοῦν ἐργασίες μέ τὰ παραγωγικὰ ἔργα.

Νὰ γίνη πραγματικὴ ἀποκέντρωσις ὥστε ἡ πρωτεύουσα ν' ἀρθῇ πρὸς τὴν ἐπαρχία καὶ ὄχι ἡ ἐπαρχία σιὴν πρωτεύουσα. Νὰ πάψη ν' ἀποτελῇ ἡ Ἀθήνα τὴν βιτρίνα διότι σέ λίγο θὰ μείνη μόνο αὐτή. Καὶ τὸ σπουδαιότερο νὰ γίνη ἐκστρατεία γιὰ τὴν γῆ. Πρέπει κοντὰ στ' ἀρδευτικὰ ἔργα νὰ ἀρδευθοῦν καὶ τὰ μυαλὰ τῶν καλλιεργητῶν. Ὄχι μόνο λόγια πού ὁ γεωργὸς δέν τὰ καταλαβαίνει, ἀλλὰ χειροπιαστὰ παραδείγματα. Πρέπει νὰ ἱδρυθοῦν στὰ σπουδαιότερα κέντρα τῶν ἐπαρχιῶν ΣΟΒΑΡΕΣ γεωργικές σχολὲς μέ ἐφηρμοσμένη καλλιέργεια. Δὲν θ' ἀναπνεύσουμε ποτέ ἀπ' τὴν μιζέρια ἄν δὲν κάνουμε τὸν ἀγρότη νὰ κατακτήση τὸ φυσικὸ περιβάλλον ἡ δὲ γεωργικὴ ἀπασχόλησις δὲν φωτισθῇ, καὶ δέν ἀποκτίση ἐπιστημονικὴν αἴγλη.

Ὅταν γίνουν αὐτὰ θὰ μπορέσουμε νὰ φράξουμε τούς ἐπικινδύνους δρόμους πού ἀκολουθοῦν οἱ νέοι, καὶ νὰ τούς ὁδηγήσουμε σὲ νέους δρόμους πού φέρουν στὴν εὐημερία, καὶ στὴν πρόοδο, τόσο τῶν ἀτόμων ὅσο καὶ τοῦ συνόλου.

ΧΡΥΣ. Μ. ΖΟΥΛΑΣ

ΜΑΣ ΕΡΩΤΟΥΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΩΜΕΝ

ΤΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΤΕΓΟΙ

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀστέγων συμπολιτῶν μας, ὑποβαλλόντες πρὸ τετραετίας αἰτήσεις διὰ τὴν παραχώρησιν οἰκοπέδων ἐκ τῶν Δημοτικῶν τοιούτων μᾶς ἐρωτοῦν νὰ τοὺς ποῦμε τί γίνονται αὐτὰ τὰ περίφημα οἰκόπεδα Δέν ἐτελείωσεν ἀκόμη ἡ διαδικασία καὶ ἡ γραφειοκρατία διὰ τὴν παραχώρησιν κατ' ἀρχάς εἰς τὸν Δῆμον καὶ ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰς τούς δικαιούχους;

Οἱ ἁρμόδιοι ἄς ἀπαντήσουν ὑπεύθυνα Παρατράβηξε αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις τῶν οἰκοπέδων. Κατήντησεν εἰρωνεία. μῦθος, θέμα κωμωδίας, Ἢ ὑπάρχουν καὶ θὰ διατεθοῦν, ἤ δὲν ὑπάρχουν, ὁπότε πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους γιὰ νὰ λάβουν τὰ μέτρα των. Τόση καθυστέρησις στὴν διαδικασία δέν δικαιολογεῖται. Τόση πολλὴ δουλειὰ ἔχει τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον;

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Ἐπανῆλθεν τὴν 4. τρ. ἐξ Ἀθηνῶν ὅπου εἶχεν μεταβεῖ διά τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων ζητημάτων τοῦ Νομοῦ μας ὁ Νομάρχης κ. Κων. Δαμνᾶτος.

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΕΔ. ΕΡΡΙΩ

Τὴν 26 Μαρτίου ἀπέθανεν εἰς Λυών ὁ Γάλλος Πολιτικὸς καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Ριζοσπαστικοῦ Κόμματος τῆς Γαλλίας Ἐδ Ἐρριώ.

Ὁ ἀποθανὼν διετέλεσεν κατ' ἐπανάληψιν Πρωθυπουργός καὶ ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ἐπὶ 50 ἐτίαν δέ Δήμαρχος τῆς Λυών.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΡΙΤΩΝ

Κύριε Σαλούκα.

Παρακολουθῶ καί τά δύο φύλλα τοῦ τόπου μας.

Ὁμολογῶ ὅτι δέν τά πληρώνω, γιατί δὲν ἔχω. Τά παίρνω ἀπό τόν φιλαναγνώστη γείτονά μου Καί τώρα νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νά σᾶς πῶ ὅτι δέν εἶναι γραψίματα ἐφημερίδας αὐτά πού μᾶς προσφέρετε. Δέν μᾶς ἐνδιαφέρουν κοθόλου τά προσωπικά σας. Μή τοῦ ἀπαντᾶτε ἔστω καί μέ ὀλίγα τοῦ κ. Οἰκονομίδη, πού τόν ξέρω ἐγώ καλύτερα ἀπό ἐσᾶς, ἀπό τότε πού ἤμουνα στρατιώτης δεκανέας, βοηθός σιτιστοῦ καί τόν εἴχαμε διοικητή τοῦ Λόχου. Τί νὰ σοῦ κάνει ὁ ἄνθρωπος. Γεννήθηκε «γρινιάρης» ἀπό ἀπό πατέρα μάλιστα καὶ μητέρα πραγματικά ἡσύχους, ἁγίους ἀνθρώπους. Οὔτε καὶ στὴ γάτα ψίτ. Βλέπεις καί στὴν περίπτωσή του δέν συμφωνεῖ μαζί του κι' ἡ φύσις, ὅτι τό τέκνο κληρονομεῖ ἀναπόφευκτα τά χαρίσματα ἤ τά ἐλαττώματα τῶν γονέων.

Ὡς πρός τό περιστατικό τοῦ πατέρα σου νὰ μοῦ δώσης τήν ἄδεια νὰ πῶ κι' ἐγώ τή γνώμη μου, πού ζῶ ἐδῶ στόν τόπο καί κάτι θὰ ξέρω ἀπό τά πολλὰ πού ἀκούω, μιά πού δέν βοσκάω χορτάρι, χλωρὸ ἤ ξερό, σᾶν ζῶο λογικὸ πού ἤρθα στόν κόσμο.

Δέν εἶμαι Παραμυθιώτης γιὰ νὰ εἶμαι καλύτερα μπασμένος στά πράγματα.

Εἶμαι ἀπό τὸ Φιλιάτι. Λοιπὸν ἐδῶ αὐτὴ ἡ γνώμη ἐπικρατεῖ. Ὅτι ὁ πατέρας σου γιά νὰ γλυτώση τά κτήματά του καί λένε πώς εἶχε πολλά, κορόϊδευε τοὺς Ἀρβανίτες, πού ἄρπαζαν τὰ πάντα. Ἐμένα προσωπικὰ μέ κατέστρεψαν πέρα γιὰ πέρα κι ἄρχισα ἀπό τόἄλφα ὕστερα ἀπό τόν πόλεμο νά δάνωσειρά. Κι' ἡ κοροϊδία πού ἔκανε μπορεῖ νὰ μήν εἶναι ἡρωϊκή πράξη, ἤ τό πιὸ σωστό ἀξιοπρεπής. Ἀλλά ἔλα πού τά ἔκαναν αὐτὰ πολλοί καί περισσότερο ὄχι γιὰ νά σώσουν τὰ ὑπάρχοντα τους, ἀποχτήματα τοῦ ἱδρῶτα, ἀλλά γιὰ νά δημιουργήσουν καινούργια στό ἄψε—σβῦσε, Ἔπεσαν δηλαδὴ αὐτοί στὴ δοσιλογία πού λένε. Καί γυρνοῦν τώρα ἐλεύθεροι καί τούς ἔγινε στενός κορσές στό στῆθος ἡ μεγάλη ἐκτίμηση τοῦ κόσμου.

Στὴν ἐπίδειξη ἐπιφανειακῆς ἀλθανοφροσύνης ἔχω πρόχειρο παράδειγμα δημοσίου ὑπαλλήλου, Διευθυντοῦ ὑπηρεσίας, πού ἡ ἀναξιότης τῆς πράξεώς του χάνει μερικούς βαθμούς ἀπὸ τὴν ἠλιθιότητα τοῦ Κατακτητῆ. Τοῦ ὑπαλλήλου λοιπόν αὐτοῦ ἡ γυναῖκα πῆγε στὰ Γιάννινα, ἀπ' ὅπου τόν εἰδοποιεῖ ὅτι ἔχει μεγάλο πυρετὸ κι' εἶναι ἀνάγκη νὰ βρεθῇ κοντὰ της. Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες δέν ἔδιναν οἱ Ἰταλοὶ ἄδειες κινήσεως στοὺς Ἕλληνας. Καί τί θαρρεῖς κάνει ὁ ἄνθρωπος, πού εἶχε καί ἀδυναμία στὴ γυναίκα του, ὅση ἴσως ὁ Ἀδάμ πρός τὴν Εὔα: Βάνει στὴ τσέπη του ἄσπρο φέσι καί πηγαίνει στὴν ξώπορτα τῆς Καραμπινερίας. Καιροφυλακτεῖ νὰ μή τόν δῇ κανείς, τὸ φορεῖ καί μπαίνει στὸ Γραφεῖο. Παίρνει τὴν ἄδεια καί δρόμο ἔξω, ὅπου πάλι, μέ τρόπο, βάνει στὴν... πισινὴ τσέπη τοῦ παντελονιοῦ τὸ ἄσπρο φέσι. Κι' εἶναι τό συμβάν αὐτό στὸ Φιλιάτι

[Συνέχεια εἰς τὴν 2 σελίδα]

ΕΡΓΑΤΙΚΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ

Ἀναβαπτισμένη εἰς τήν ἐμπιστοσύνην τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, καί μέ εὐρυτέραν τήν λαϊκήν βάσιν καὶ ἐπιβραβεύσιν, τῶν ὅσων μέχρι τοῦδε ἔπραξεν, ἡ Κυβέρνησις προχωρεῖ ἀπερίσπαστος εἰς τό ἔργον της. Ἀντιμετωπίσασα σθεναρῶς καί ἐπιτυχῶς τήν ἐναντίον της θορυβώδη καί ἐθνικῶς ἐπικίνδυνον ἐπίθεσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀποδείξασα περιτράνως ὅτι διά τοῦ ὁρίσιου ὑπ' αὐτῆς χειρισμοῦ τοῦ ἐθνικοῦ θέματος, τοῦ Κυπριακοῦ, κατήγαγε τήν μεγαλυτέραν δυνατήν ἐπιτυχίαν εἰς τόν Ο.Η.Ε. χωρεῖ εἰς τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ πλήθους τῶν ζητημάτων τοῦ ἐσωτερικοῦ τομέως. Ταυτοχρόνως παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τάς ἐξελίξεις, λίαν σημαντικάς καὶ οὐσιαστικάς, ἐπί τῆς ἱερᾶς Κυπριακῆς ὑποθέσεως. Μὲ γνώμονα τό λαϊκόν καί ἐθνικόν συμφέρον, μὲ ἐργατικότητα καί δραστηριότητα πρωτοφανῆ διά τά Ἑλληνικά χρονικά, δίδει λύσεις ἐνδεδειγμένας εἰς ὅλα τά θέματα, τερματίζει τάς κληρονομηθείσας ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐκκρεμότητας, διανοίγει ὁλόεν εὐρύτερον τούς ὁρίζοντας δι' ἕν καλλίτερον μέλλον τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ. Ἀξία τῆς ἀποστολῆς της καὶ τῆς διαρκῶς αὐξανομένης ἐμπιστοσύνης καί ἀναγνωρίσεως τῆς λαϊκῆς μάζης, ἐπιδίδεται ἐπί τό ἔργον τῆς ἀδιακόπου προκοπῆς τῆς χώρας.

Χωρίς θορύβους καί τυμπανοκρουσίας. Μέ ἔμμονον προσήλωσιν εἰς τό καθῆκον. Τούς ἀπερισκέπτους καὶ ἄνευ οὐσίας θορύβους μονοπωλεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις. Διά νά τονώσῃ τήν Κυβερνητικήν ὀντότητα, μὲ τάς παταγώδεις διαψεύσεις. τῶν ἐξορμήσεών της, πού ἔχουν βάσιν τό ταπεινόν κομματικόν συμφέρον.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΡΙΤΩΝ

[Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος] περισσότερο ἀπό κοινό μυστικό.

Μοῦ φαίνεται πώς τράβηξα πολύ καί πρέπει νά συντομεύω. Σταμάτησε λοιπόν πρῶτος ἐσύ τές ἀντεκλήσεις γιά πάντα κι' ἄφησε τόν κ. Οἰκονομίδη δεμένον στήν «ἀκληρονόμητη» ψυχοσύνθεσή του. ΠΡΟΒΑΛΕ ΤΗΝ ΑΡΕΤΗ ΩΣ ΛΑΒΑΡΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ καί μή σέ νοιάζει. Στό καθαρό πρόσωπο δέν κολνοῦν ἀπό ἀντανάκλαση κληρονομικές «ρετσινιές». Ἑπομένως κι' οὔτε ρίπτονται ἀπό τούς συνετούς καί δικαίους ἀνθρώπους Ὅπως εἰπώθηκε πολύ σωστά ἀπό τόν συντάκτη τῆς «Ἐμμετρης Ἐφημερίδας» σας παιδιά «προδοτῶν» (γιά μιά τάξη πολιτικῶν ἀνθρώπων ἔγιναν Ὑπουργοί χωρίς κανένας (ἀπό τούς πολιτικούς αὐτούς) νά τούς μέμψη στή Βουλή, ἔστω καί ἀπό ἀντιπολιτευτική διάθεσι, πού ἐδῶ δυστυχῶς στήν Ἑλλάδα ὄχι λίγες φορές οἱ Πατέρες τοῦ Ἔθνους, πού τούς προστατεύει κι' ἡ ἀσυλία, ἐκτρεπόμενοι, φθάνουν σὲ πολύ χαμηλό ἐπίπεδο. Ἔμεινε ἀκόμη σὲ ἀναγκαστική σιγή κι' ὁ κίτρινος Τύπος...

Ἀπό τά «πεπραγμένα» του κρίνεται ὁ καθένας. Καλά νά ἤμαστε ὅλοι κληρονόμοι καλῶν καί καλύτερα μεγάλων ὀνομάτων. Συμβαίνει ὅμως καί τό ἀντίθετο. Κι' ἔχουμε στήν περίπτωσι αὐτή τό λεγόμενο ἀπό τό σοφό λαϊκό στόμα: «Τό ἀγκάθι βγάζει λουλούδι». Ὁ Μιχαήλ Κομνηνός Ἄγγελος πού ὥρισε τά Γιάννενα πρωτεύουσα τοῦ Δεσποτάτου τῆς Ἠπείρου δέν βαρύνονταν κληρονομικά, ὡς νόθος, γιά νά περιοριστῶ μονάχα σ' αὐτόν; Τί τόν ἐμπόδισε ὅμως νά γίνη βασιλιάς; Μή πως πού δέν ζοῦσε τότε ὁ κ. Οἰκονομίδης γιά νά τόν ἐξαφανίση; ("Αν ἔβγαζε βέβαια κι' ὁ Κομνηνός ἐφημερίδα...) Ἀλλά καί μήπως πολλοί κληρονόμοι μεγάλων ὀνομάτων δέν περνοῦν τή ζωή χαμαληδες πραγματικοί τῶν μεγάλων αὐτῶν ὀνομάτων, ὅπως γράφτηκε κι' αὐτό στό φύλλο σας τόσο θυμοσοφικά;

Σταμάτα, ἐπαναλαμβάνω τελικά, τά προσωπικά καί τίς μικρότητες, ἔστω καί προκαλούμενος καί ἀφοσιώσου ἐξ ὁλοκλήρου ὅπως καί πρότερον στό ὑψηλό δημοσιογραφικό ἔργο, σ' ἕνα μάλιστα παραμελημένο τόπο, πού τοῦ εἶναι ἀπαραίτητη ἡ συνηγορία τοῦ δημοσιογράφου. Καί τοῦ δημοσιογράφου πρό παντός ἐκείνου πού δέν κρύβει κάτω ἀπό τήν λεοντῆ τοῦ Λαϊκοῦ ὑπηρέτου, τήν ὄρεξη μόνο τοῦ χρηματισμοῦ καί τήν ἱκανοποίηση τῆς ἐγωπαθείας του.

Τ. Ο.

ΣΗΜ ΣΥΝΤ. Ἡ ἐφημερίς μας συμμορφουμένη πρός τάς ὑποδείξεις τῶν ἀναγνωστῶν ἀλλά καὶ πρός τάς ἠθικάς ἀρχάς της δέν θ' ἀσχοληθῆ τοῦ λοιποῦ μέ τόν Δ)ντ. τήν τῆς «Πανθεσπρωτικῆς» καὶ δι' ἕναν ἀκόμη λόγον, διότι δι' ἡμᾶς εἶναι νεκρός ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀπέφυγεν νά δώση εἰς τήν δημοσιότητα τό φύλλον Μητρώου τῆς στρατιωτικῆς του ποιότητος.

Αἰσθανόμεθα τήν ὑποχρέωσιν νά ἐκφράσωμεν τάς ἀπείρους εὐχαριστίας μας πρός τούς συμπατριώτας μας διά τήν ἐκδηλωθεῖσαν συμπαράστασίν των εἰς τήν ἐναντίον μας ἐκστρατείαν.

Εἴμεθα δὲ ἰδιαιτέρως ὑπερήφανοι διότι οἱ συμπαραστάται μας δέν εἶναι ἄνθρωποι, μας, εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐκκρεμοῦν μηνύσεις ἐπί ἀπάτη.

Ἐάν δὲ πιστεύουν καὶ αὐτοί εἰς τήν ἀρχήν τῆς κληρονομικῆς εὐθύνης ἔχουν συγγενικά πρόσωπα ἐκτελεσθέντα ὑπό τῶν τακτικῶν καὶ νομίμων στρατοδικείων διά προδοτικάς πρός τήν πατρίδα πράξεις, τῶν ὁποίων πρόσωπων τιμῶντες τήν μνήμην περιβάλομεν μέ τήν σιγήν ὡς εἴθισται στήν πορεία τῆς ζωῆς.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 276

Τό

Ἐθνικόν Οἰκοτροφεῖον Ἀρρένων Φιλιατῶν

Διακηρύττει ὅτι,

Διενεργεῖ τακτικόν μειοδοτικόν διαγωνισμόν τήν 15ην Ἀπριλίου 1957, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Δευτέραν καί ὥραν 12ην μεσημβρινήν ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν Δημοπρασιῶν πόλεως Φιλιατῶν διά τήν προμήθειαν τῶν κάτωθι εἰδῶν:

1) Τετρακοσίων (400) ὀκάδων σάπωνος ἀρίστης ποιότητος Πατούνη Κερκύρας λευκοῦ.

2) Τριακοσίων ὑσδῶν ὑφάσματος θερινοῦ χακί ἀρίστης ποιότητος.

Ἐν Φιλιάταις τῇ 3—4—1957

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ε.

Εἰρηνοδίκης Φιλιατῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΑΝΔΑΡΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. καί ἡ κ. Κ. Πουλῆ γεωπόνου ἐφαρμογῶν Παραμυθιᾶς ἐγένοντο γονεῖς ἄρρενος

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Βασ. Ι. Σακελλαρίου Ὑπάλληλος Ὑποκ)τος Ἐθνοτραπέζης Ἡγουμενίτσης καὶ ἡ Δνίς Χαρίκλεια Χρ. Πασχάλη ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Συνελθοόντα τήν 4—4—1957 ἐν Φιλιάταις τά μέλη τοῦ Συλλόγου ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου 1940—41 ἐπαρχίας Φιλιατῶν— Ἡγουμενίτσης ἐξελέγησαν διά τό προσεχῶς συνερχόμενον ἐν Ἀθῆναις πανελλαδικόν συνέδριον ἀναπήρων ὡς ἀντιπροσωπους των τούς κ. κ. Χρ. Σούκα καὶ Περ. Σολῆν.

***

Τήν π. ἑβδομάδαν ἀφίχθη εἰς τήν πόλιν μας ἡ κ. Ἀδοσμίου ἐκπρόσωπος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ξένων Ἐκκλησιῶν καί ἀνώτατον μέλος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Σκοπός τῆς ἀφίξεως τῆς κ. Ἀδοσίδου εἶναι ἐξέτασις τῶν ἀναγκῶν τοῦ Νομοῦ μας ἀπό ὑγειονομικῆς πλευρᾶς καὶ ἡ παροχή τῶν μέσων διά τήν ὑγειονομικήν περίθαλψιν. Πρός τόν σκοπόν τοῦτον συνεργάσθη μετά τῶν ἁρμοδίων Δ)ντοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν Κέντρου Κοιν. Προνοίας καὶ Ὑγειονομικοῦ κ.κ. Μιχ. Ζήση καὶ Ἠλία Φέστα.

***

Γενομένων τήν 10 λήγοντος μηνός ἀρχαιρεσιῶν διά τήν ἀνανέωσιν τοῦ Συμβουλίου Συντεχνίας Ἀρτοποιῶν ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Λεοντίδης καὶ Σύμβουλοι Σταῦρος Ἔξαρχος Ζαγοραῖος, Ἀθ. Κουνδούρος, Ε. Τασούλας, Γ. Κουφός, Δ. Σωτηρίου, Κ. Ραφαηλίδης, Ι Βότσης, Θ. Μήτης. Γ. Κολιόπουλος Γ. Ἀλεξίου, Γ. Ἔξαρχος, Ε. Μήτσης, Θ. Ἀναγνώστου.

Ἐκ τῶν ἐκλεγέντων ἐκπίπτουν τοῦ ἀξιώματος δυό ἐκ τῶν ἐκλεγέντων λόγω βαθμοῦ, συγγενείας καί καταλαμβάνουν τάς θέσεις τῶν οἱ συμποτρῶται Στ. Στόλης, καὶ Λ. Κοτσιώνης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐν διαφερομένων Μελισσοτρόφων Θεσπρωτίας ὅτι ἡ Ἑνωσις μας δύναται νά προβῆ εἰς τήν προμήθειαν ζακχάρεως διά μελισσοκομικάς ἀνάγκας πρός δραχ. (10 περίπου κατ ὀκᾶν καὶ μέχρι (5) ὀκ. περίπου κατά κυψέλην.

Καλοῦμεν ὅθεν τούς ἐνδιαφερομένους Μελισσοτρόφους ὅπως μέχρι τῆς 20ῆς Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικάς δηλώσεις, καταβάλλοντες ὡς προκαταβολήν τοὐλάχιστον (3) δραχμάς κατ ὀκᾶν.

Ἐν Ἡγ]τσῃ τῇ 30) Μαρτίου 57

ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝ)ΣΜΩΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ—ΦΙΛΙΑΤΩΝ

ΝΕΟΙ ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ὁ ἐκ πλαισίου Θεσπρωτός κ. Βασίλειος Θ. Διαμάντης υἱός τοῦ ἐν τῇ πόλει μας ἐμπορο-παντοπόλου κ. Θεοδ. Διαμάντη δούς τάς ἐπί πτυχίῳ νενομισμένας ἐξετάσεις ἠρίστευσεν ἐλθών πρῶτος κατά σειράν ἐπιτυχίας.

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ «Θ. ΒΗΜΑ»

ΠΑΝΔΟΣΙΑ

[Συνέχεια ἐκ τῆς Ιης Σελ.

αν ἐπί τοῦ Ἀχέροντος.

Ἐρείπια ἀρχαίας πόλεως μετά θεάτρου καὶ τειχῶν σώζονται καὶ σήμερον Β. Α. τοῦ νῦν χωρίου Καμαρίνης τοῦ Νομοῦ Πρεβέζης ὑπό τήν μονήν τοῦ Ζαλόγγου ἀνήκοντα πιθανῶς κατά τόν Σαμοθ. εἰς τήν Πανδοσίαν ἤ τήν Ἐλάτειαν. Εἰς τά ἐρείπια ταῦτα κατά τήν γνώμην μας ἦτο ἡ Κασσώπη. (Καὶ περί τῶν Κασσωπαίων ἐπίσης θά ἀσχοληθῶμεν εἰς ἄλλο ἄρθρον μας)

Ὡς γνωστόν Πανδοσία πόλις ὑπῆρχε κατά τήν ἀρχαιότητα καὶ εἰς τήν Ἰταλίαν κατά τήν Ν. Δ. ἄκραν αὐτῆς, εἰς τήν χώραν τῶν Βρουτίων πρός τά μεθόρια τῆς Λευκανίας Ἦτο ἐκτισμένη ἐπί ὀχυρωτάτης θέσεως, καὶ ἐδέσποζε τοῦ ποταμοῦ Ἀχέροντος καὶ ἐκεῖ ὀνομαζομένου, παραποτάμου τοῦ Κράθιος.

Διετέλεσε πρωτεύουσα τῶν Οἰνωτρῶν βασιλέων καὶ μετά τό 400 π. Χ. κατελήφθη ὑπό τῶν Θουρίων.

Εἰς αὐτήν ἐφονεύθη ὁ προμνημονευθείς Ἀλέξανδρος Μολοσσός, βασιλεύς τῆς Ἠπείρου τό 426 π.Χ.

Ἀναφέρεται καὶ κατά τόν δεύτερον Καρχηδονιακόν πόλεμον, κατά τήν ἐκστρατείαν τοῦ Σεμπρωνίου (204 π. Χ)

Δέν ἐξηκριβώθη ἀκόμη, ποία σχέσις ὑπάρχει μεταξύ Θεσπρωτικῆς καὶ Ἠπειρωτικῆς Πανδοσίας καὶ τῆς Ἰταλικῆς τοιαύτης.

Εἰς τήν κάτω Ἰταλίαν ὅμως ἦτο ἡ πόλις Σῖρις, ἧς οἱ κάτοικοι ἦσαν συγγενεῖς τῶν Χαόνων καὶ ἐκαυχῶντο μάλιστα, ὅτι κατήγοντο ἐκ τῶν Γρώων καὶ ἦσαν ἓν ἀπό τά φῦλα τῶν Οἰνωτρῶν τῶν ὁποίων οἱ βασιλεῖς εἶχον πρωτεύουσαν τήν ἐν τῇ κάτω Ἰταλία, ὡς προερρέθη, ἀρχαιοτάτην πόλιν Πανδοσίαν. Συνεπῶς ὑπῆρχε σχέσις τις μεταξύ ἡμῶν καὶ αὐτῶν, ποία ὅμως σχέσις δέν ἐξηκριβώθη ἀκόμη

ΚΩΣΤΑΣ ΑΘ. ΜΗΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

[Συνέχεια ἐκ τῆς 1 σελίδος] τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γυμνασίου Οἰκοτροφείου καὶ παρά τήν ἁμαξιτήν ὁδόν. Ἐκεῖ πρέπει νά στραφῆ ἡ προσοχή, ἐφ ὅσον δέν εἶναι δυνατόν ν' ἀνταποκριθῶμεν εἰς τήν ἀπαιτουμένην δαπάνην διά τήν τοποθεσίαν Ἀμυγδαλιά χρειάζεται συντονισμός διότι ἡ εὐκαιρία θά χαθῆ.

Παιδικός Σταθμός

Ἡ λειτουργία τοῦ Ε.Α.Ν Παραμυθίας ἔχει διακοπῆ ἀπό ἐτῶν λόγω ἐλλείψεως κτιρίου Ἐξ αἰτίας τούτου τά ἄπορα παιδιά τῆς πόλεώς μας στεροῦνται ἐκεῖνα πού ἀπολαμβάνουν τά παιδιά εἰς ὅλας ὅλας τάς πόλεις τοῦ Νομοῦ μας

Θά ἐνθυμοῦνται οἱ συμπολῖται ἀπό πόσα χρόνια ἔχει διατεθῆ ἡ πίστωσις ἤ δι ἀγοράν κτιρίου ἤ δι' ἀνέγερσιν νέου. Ἐστάθη δυστυχῶς ἀδύνατον ἓν ἐκ τῶν δύο νά ἐξευρεθῆ

Καὶ γιά τό θέμα τοῦτο νομίζω ὅτι θά πρέπει νά ὑποδείξω ὅτι τό οἰκόπεδον πού ἦτο ἄλλοτε τό τζαμί τοῦ βασιλέως εἶναι ὅσον οὐδέν ἄλλο κατάλληλον. Συνεπῶς ἐάν οἱ ἰθύνοντες δέν ἔχουν ἀντίρρησιν νά ἐνεργήσουν ὅ,τι δεῖ διά τήν παραχώρησιν τοῦ οἰκοπέδου τοῦ του ἐπί τῷ σκοπῷ τούτῳ.

Ὑγ. Σταθμός

Τό θέμα τοῦ Ὑγ. Σταθμοῦ προσέκρουσεν ἐπί τοῦ παρόντος εἰς κώλυμα τυπικόν τό ὁποῖον πιστεύεται ὅτι θά ἀρθῆ ἀπό τό Ὑπουργεῖον.

Πάντος καὶ τοῦ κωλύματος αἰρομένου καὶ πάλιν ἴσως δημιουργηθῆ ἀδιέξοδον, ἐκτός ἐάν δέν ὑπάρχουν ὑπερβολικῶν μισθωμάτων τῶν προσφερομένων κτιρίων.

Διά νά ἀντιπαρέλθωμεν τοῦ κινδύνου αὐτοῦ θά πρέπει μέρος τοῦ ἐνοικίου νά διατεθῆ ἀπό τόν Δῆμον ἤ ἄλλον ὀργανισμόν.

Κτηνιατρικός Σταθμός

Διά τήν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Σταθμοῦ τούτου πού πολλά θά προσφέρη εἰς τήν περιοχήν πρέπει οἱ ἰθύνοντες νά φροντίσουν διά τήν σύντομον παραχώρησιν ὑπό τῶν ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν διαχειρίσεως τῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας τοῦ προσδιορισθέντος οἰκοπέδου.

***

Αὐτά εἶναι τά θέματα διά τήν προώθησιν πρός ἐπίλυσιν ἀπαιτεῖται ἐκδήλωσις δραστηριότητος διά νά μή ἀποτελματωθοῦν ὅπως συνέβη προπολεμικῶς μέ τό ἀγροτικόν οἰκοτροφεῖον. Ἡμεῖς σήμερον κατηγοροῦμεν ἐκείνους, οἱ αὔριανοί διάδοχοί μας θά κατηγοροῦν ἡμᾶς ἐάν δέν κινηθῶμεν ἐγκαίρως καὶ μέ ὄρεξιν.

ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὡς πληροφορούμεθα κατά τό προηγούμενον δίμηνον (Φεβρουάριος Μάρτιος) εἰς τά χωριά τοῦ τομεύς τῶν γεωρ. Ἐφαρμογῶν Ἡγουμενίτσης ἐγένοντο διάφοραι ἐργασίαι, ὡς ἐλαιοκλαδεύματα, ὁμιλίαι κλπ. Εἰδικώτερον εἰς τά χωρία Κορύαιανη, Ἅγιος Βλάσιος, Μαυρούδιον, Καστρί Ἁγία Μαρίνα ἐλειτούργησαν ἐπί 5)θήμερον μεταβατικά σχολεῖα ἐλαιοκλαδευμάτων πρός μόρφωσιν τῶν ἀγροτοπαίδων. Εἰς τήν Πέστιανην, ἐν συνεργασία μετά τοῦ Δ)ντοῦ Δημ. Σχολείου καὶ τῶν μαθητῶν ἐγένοντο ἐπιδείξεις ὑπό τοῦ γεωπόνου, σχετικά μέ τό κλάδευμα τῆς μηλέας καὶ ἐφυτεύθησαν εἰς τόν σχολικόν κῆπον περί τά 200 μοσχεύματα μήλα εἰδῶν.

Ἐπίσης εἰς τόν Ἀετόν ἐν συνεργασία μετά τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Δημ. Σχολείου ἐφυτεύθησαν εἰς τόν σχολικόν κῆπον περί τά 50 μοσχεύματα ἐλαίας. Εἰς τήν Α.Μ.Ο.Σ. Ἁγίου Βλασίου ἤρχισαν μαθήματα εἰς τάς ἀγροτονεάνιδας γεωργικῆς Ζωοτροφίας (Κονικλοτροφία, Μελισσοκομία κλπ). Τέλος εἰς ὅλα τά χωριά τοῦ τομέως, ἐγένεντο ἀνάπτυξις περί τῶν καταστρεφῶν ποῦ προκαλοῦνται ἀπό τόν πυρηνοτρίτην εἰς τήν ἐλαίαν καὶ περί τῆς καταπολεμήσεώς του.

Εἶναι ἱερόν καθῆκον ὅλων τῶν γεωργικῶν τοῦ τομέως Ἡγουμενίτσης νά διευκολύνομεν αὐτήν τήν εὐγενικήν προσπάθειαν καὶ συναδελφωμένοι μέ τίς ὁδηγίες τοῦ Γεωπόνου μας, νά ἐργασθοῦμε γιά νά καλλιτερεύσωμεν τήν ζωήν μας.

«Προοδευτικός γεωργός»

Συμφώνως τῷ Νόμῳ Ὑπεύθυνος ἐπί τῆς ὕλης καὶ τοῦ Τυπογραφείου:

ΔΗΜ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ

Ἡγουμενίτσα

Λόγω πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῆς ἐκθέσεως ἐπί τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων ἐν τῷ Νομῷ Θεσπρωτίας ἀναβάλλεται διά τό ἑπόμενον φύλλον.

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Ὁ Προσκοπισμός εἰς τήν πόλιν μας, χάρις εἰς τήν ἱκανήν ἡγεσίαν του καὶ εἰς τό ἐκλεκτό ἔμψυχο ὑλικό πού διαθέτει ἐπιτελεῖ ἀπό τινος ἀξιέπαινον ἐκπολιτιστικήν δρᾶσιν.

Πρωτοπόρος σέ κάθε τι τό εὐγενικό καὶ ὑψηλό, ἀνταποκρίνεται πληρέστατα πρός τήν ὑψηλήν ἀποστολήν του.

Τήν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐπ εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν τῆς Ἐθνικῆς μας παλλιγγενεσίας, μᾶς ἐχάρισε εὐχάριστες ὧρες μορφωτικῆς ψυχαγωγίας, εἰς τήν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Χάρις εἰς τήν φιλότιμον καὶ ἀθόρυβον ἐργασίαν των κατώρθωσαν νά ἑρμηνεύσουν πολύζωντανά τό ὑπέροχο δραματάκι τοῦ νεαροῦ λογοτέχνη κ. Θεμιστοκλῆς Πέτρου Ἡ Κύπρος στάς ἐπάλξεις». Μέ τό ὡραῖο παίξιμό τους κατώρθωσαν νά σκορπίσουν ρίγη ἐθνικῆς συγκινήσεως στούς θεατάς, πολλοί τῶν ὁποίων ἐδάκρυσαν.

Μέ τόν τρόπον αὐτόν ἀναπτύσσεται καὶ τονώνεται ἕνα εὐγενικό ἐθνικό συναίσθημα ἁγνοῦ πατριωτισμοῦ καὶ Ἐθνικῆς ἀνατάσεως. Ὅλοι ἀπέδωσαν ἄριστα. Θερμά συγχαρητήρια καί στούς ἀρχηγούς καὶ στά μέλη τῆς ὀργανώσεως.

ΘΕΣΠΡΩΤΟΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Παραμυθιά 27—3=1957

Ἔπαινοι καὶ μόνον ἔπαινοι ἀνήκουν στό ρέχτη γυμνασιάρχη Παραμυθιᾶς κ. Περδικάρη καὶ τούς ἀκάματους καθηγητές καὶ φιλοτίμους μαθητές πού ἔλαβαν μέρος στήν παράσταση τοῦ Ἀρκαδιοῦ, τό βράδυ τῆς 25 Μάρτη στό νεόχτιστο παράρτημα τοῦ γυμνασίου στήν Παραμυθιά. Ὅλοι οἱ ρόλοι ἐπαίχτηκαν ἀπ' τούς μαθητές—καίτοι ἄγουροι ἔπαιζαν—μέ πραγματική φυσικότητα. Πρό παντός οἱ μαθήτριες Στανοπούλου καὶ Δαφνῆ ποῦ μέ ὑπέροχη ζωντάνια παρίστανν τίς ἡρωΐδες πρωταγωνίστριες τοῦ δράματος συνεκίνησαν τούς θεατές καὶ τούς προκάλεσαν δάκρια. Ἡ Στανοπούλου μάλιστα μέ τήν παραπονιάρα φωνή της ἄγγισε τίς χορδές τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Σ. Μ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ 300 χιλ. ΔΙΑ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 7.— Εἰς τόν πίνακα κατανομῆς τῆς πιστώσεως τῶν 10 ἑκ, διά τά Ἐθνικά Στάδια καὶ Γυμναστήρια τῆς χώρας ἀναγράφεται τό ποσόν τῶν 300 χιλ. δραχ. διά τό Ἐθνικόν Γυμναστήριον διά κερκίδας ἀποδυτήρια καὶ λουτρά.

ΦΟΡΤΩΝΕΤΑΙ Ο ΣΙΤΟΣ

Συμφώνως πρός τηλ)κήν μας πληροφορίαν, κατόπιν ἐνεργειῶν τῶν Βουλευτῶν μας ἡ προαναγγελθεῖσα ποσότης σίτου διά τούς ἀπόρους δικαιούχους Κοινοτήτων φορτώνεται μεθαύριον Τετάρτην δι' Ἡγουμενίτσαν θαλασσίως.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦμεν ἅπαντας τούς ἀποστέλλοντας χειρόγραφα πρός δημοσίευσιν, νά τηρήσουν τούς κάτωθι ὅρους:

1) Νά γράφουν καθαρά καὶ εὐαγάγνωστα, ἀπό τήν μίαν ὄψιν τοῦ χάρτου.

2) Ν' ἀφήνουν πλατύ περιθώριον εἰς τά χειρόγραφά των ὥστε νά καθίσταται ἐφικτή ἡ διόρθωσις.

3) Νά εἶναι σύντομοι καὶ σαφεῖς.